

РЕШЕНИЕ

№ 3673

гр. София, 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 12.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2557** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Фондация „Български институт за правни инициативи, срещу Решение изх.№ ЗДОИ 2/23.02.2021г., издадено от изпълнителния директор на МБАЛ-П. АД, в частта с която отказан достъп до обществена информация по Заявление вх.№ ЗДОИ 3/18.02.2021г.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби.

Ответникът – Изпълнителният директор на МБАЛ-П. АД, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, прие за установено следното:

Със Заявление вх.№ ЗДОИ 3/18.02.2021 оспорващата страна е поискала достъп до обществена информация, обективизирана в осем точки :

1. Колко и какви средства е получила болницата в периода 13.03.2020г.-31.01.2021г. за

справяне с COVID-19?;

2. Колко и какви болнични легла за лечение на COVID-19 са разкрити в болницата в периода 13.03.2020г.-31.01.2021г.? Колко от тях са налични към настоящия момент?;

3. Колко легла са налични в интензивно отделение на болницата? Колко от тях са снабдени с респиратори?;

4. Колко пациенти са преминали през болницата за периода 13.03.2020г.-31.01.2021г. и колко от тях са диагностицирани и лекувани от COVID-19?;

5. Колко общо са починалите по всички нозологични единици и колко от COVID-19 за 2019г. и 2020г.?

6. Колко общо средства са изплатени на болницата от НЗОК по клинични пътеки за лекуване на COVID-19 и за колко пациенти за периода 13.03.2020г.-31.01.2021г.?

7. Колко и какъв персонал „на първа линия“ са получили допълнителни средства във връзка с пандемията COVID-19? Какъв е размерът на средствата, изплатени на всеки работник и служител на „първа линия“? Вътрешни правила или други документи, от които да са видни начина и реда за определяне на допълнителните средства във връзка с пандемията COVID-19;

8. Какви договори е сключила болницата за доставка на стоки и/или услуги на основание чл.13 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение? За какви стоки и услуги, с кои фирми/физически лица и каква е стойността на всеки договор поотделно.

С оспореното решение, ответникът е предоставил исканата информация по т.2 и т.3, а в останалата част е отказал, мотивирайки се, че за нея е необходима статистическа обработка и нарочното и съставяне, което е в разрез с целите на закона.

Предвид така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните прави изводи :

Жалбата е депозирана е подадена в срок, от лице имащо правен интерес да оспорва, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което съдът я приема за процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА

Решението е издадено от компетентен орган и в предвидената в закона форма. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор Дирекция „Правна“ при МРРБ, което е видно от приложената по делото Заповед № РД-02-14-953/28.09.2020г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

При издаването му са спазени изискванията за форма по смисъла на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ, съответно са спазени изискванията за форма, включваща мотиви и следващ се от тях диспозитив, с което твърденията за неспазването ѝ са неоснователни.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществени, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са пречатвали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен

административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Оспорваната заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Безспорно МБАЛ [фирма] има характера на „публично- правна организация“ и е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ., следователно оспореното решение, издадено от ответника като представляващ задължения субект, е акт на компетентен административен орган. При издаването на акта е спазено изискването за форма – отказът е обективиран в нарочно писмено решение, като съдържа задължителните реквизити, регламентирани в чл.59, ал.2 АПК, и специалните предвидени в нормата на чл.38 ЗДОИ. Действително правното основание, посочено от ответника не е сред тези, регламентирани в чл.37 ЗДОИ, но при положение, че търсената информация не покрива критериите по чл.2, ал.1 ЗДОИ, то съответно и основанията за отказ по посочената разпоредба са неприложими. Не е спорно, че МБАЛ „П.“ е лечебно заведение по см. на Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ и като такова осъществява дейностите по чл.19, ал.1 от закона. Според чл.6, ал.3 ЗЛЗ лечебните заведения предоставят информация за извършваната от тях медицинска дейност, както и медико-статистическа информация съгласно наредба на министъра на здравеопазването, съгласувана с Националния статистически институт, а лечебните заведения, които се финансират от бюджета на Националната здравноосигурителна каса и/или от държавния бюджет, предоставят информация за извършените от тях разходи при осъществяване на дейността си по ред, определен с наредбата по ал.3 – ал.4 на чл.6 ЗЛЗ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за

предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ. В процесния случай се оспорва отказът на лечебното заведение да предостави на оспорващия в писмен вид информация, изразяваща се в отговор на шест въпроса. В тази връзка следва да се има предвид, че в процесния случай заявителят е поискал отговор на конкретни въпроси, които безспорно са обществена информация и попадат в приложното поле на ЗДОИ, но за да се предостави достъп до обществена информация същата следва да е налична и вече създадена, а не да се изготвя по повод на направено искане от конкретно лице. Гарантираното право на достъп до обществена информация се ограничава до съществуващите документи, като „задължените субекти” по ЗДОИ нямат задължение за създават такива, за да удовлетворят заявления за достъп до информация. В процесния случай, както и правилно е приел административният орган, жалбоподателят е поискал не достъп до обществена информация, а изготвянето на писмена справка, за която задълженият субект следва да проведе проучване и впоследствие систематизиране на откритата информация по посочени от заявителя критерии, което безспорно излиза извън приложното поле на ЗДОИ. В случая искането отправено до органа не е за създадена или съхранявана от органа информация, а за изготвяне на нова въз основа на дейността на органа.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на ответника е претендирано присъждането на юрисконсултско възнаграждение, жалбоподателят следва да заплати, на ответника сумата в размер на 750 лева, своевременно поискана до приключване на устните състезания и доказана. Въпреки направеното възражение за прекомерност, съдът не намира основание за редуциране на претендираните разноски, тъй като сумата е около минималния размер.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Фондация „Български институт за правни инициативи, срещу Решение изх.№ ЗДОИ 2/23.02.2021г., издадено от изпълнителния директор на МБАЛ-П. АД, в частта с която отказан достъп до обществена информация по Заявление вх.№ ЗДОИ 3/18.02.2021г.

ОСЪЖДА Фондация „Български институт за правни инициативи, да заплати на МБАЛ-П. АД сумата от 750лв разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.
Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: